एवं ध्वात्वा मानमें: मंपूष्य पर्यासापनं कत्वा ग्रीबोक्तपीठपूजां विधाय पुनर्ध्यात्वा श्वावाइ-नादिपञ्चपुष्पाञ्चलिदानपर्यानं क्षत्वा श्रावरण-पूजां विधाय ध्यादिविसर्ज्ञनान्तं कभी समा-पवित । अस्य पुरखरणं पञ्चलच्चजपः ॥१॥॥ प्रवाष्ट्राच्रमन्त्री यथा,--

"षडचरः ग्रातिक्दः कथितोऽष्टाचरो मनुः ॥" च्चो क नमः शिवाय ची । अस्य पूजा। प्रात:-क्रत्यादिग्रेवोक्तं पीठमन्वन्तं न्यासं विधाय ऋषादिन्यामकराङ्गन्यासान् प्राचायामञ् कत्वा

''बन्धकाभं विनेतं ग्राधियकलधरं खोरवक्षां वहनौ इस्तै: शूलं कपालं वरदमभयदं चान्डामं

भजामि। वामोकस्त्रभगायाः करतलविलस्वाक्रकोत्-

इस्तेनाश्चिष्टदेइं मणिमयविलसज्ज्ञणायाः पियायाः ॥"

गवं ध्यात्वा मानमै: संपुज्याध्यं स्थापनं क्रत्वा ग्रेवीलपीठपूजां विधाय पुनर्धात्वावाद्य पच-पृष्पाञ्जनिदानपर्यानं विधायावरणपूजां क्षत्वा धपदानादिविमर्जनान्तं कमी समापयेत्। घरा प्रश्रयं चतुर्यलचलपः॥२॥ ॥ तस्या-ष्ट्राचरमन्त्रान्तरं यथाः-

"तारो माया वियक्तिन्दुमनुखारविभृषितम्। पञ्चाचरममायुक्तो वसुवर्णी मनुर्मात:॥" ॐ च्ली दी नम:शिवाय। यस्य पूजा। प्रात:-कत्यादिग्रैवोन्नापीठन्यामान्तं विधाय पूर्ववह्या-

दिन्यामं कराङ्गन्यासी च कत्वा ध्यायेत्। "वन्दे सिन्दरवर्षे मणिम्कुटलमञ्चारचन्द्रावतंसं भानोद्ययेवसीयं स्मितमुखकमनं दिव्यभूषाङ्ग-रागम्।

वामोर्न्यस्तपापरर्षकुवसयं संद्रधत्याः

प्रियाया-य खोनुङ्खनाये निहितकरतटं वेदटङ्के उष्ट-इस्तम्॥"

एवं ध्यात्वा मानसैः संपूज्याघं स्वापनं कत्वा पौठपूजां विधाय पुनर्ध्वात्वावाइनादिपञ्चपुष्पा-प्रिचिदानपर्थान्तं विधाय प्रावरवपूनां क्रता ध्यादिविमर्ळानान्तं कर्मा समापयेत्। परा प्रयरणम् इल जजपः ॥३॥ अ॥ भधास्य स्व-ष्यास्यमन्तः।

"नारं स्थिया मकर्षेन्दुर्भंगुः सर्गसमन्वितः। त्राचरात्मा निगदिता मन्त्री मत्वाच्यात्मकः॥" कं सः। यस्य पूजा। प्रातःकात्यादिशैवोक्त-पीठन्यामान्तं विधाय ऋषादिन्यासं कराष्ट्र-न्यामी च कत्वा ध्यायेत।

"चन्द्राकांग्निविसोचनं खितमुखं पद्मदयन्त:-

म्द्रापागसगाचस्वविलसवाणिं हिमांगु-

प्रभम्। कोटोरेन्द्रगसत्सधाम् ततनु हारादिभूषोज्ज्वलं काल्या विकाविमोइनं पशुपतिं सृत्युख्यं

एवं ध्यात्वा मानसे: सम्प्रज्याच्ये खापनं क्षत्वा पीठमन्बन्तां पीठपुजां विधाय पुनर्ध्वात्वावाइ-नादिपञ्चप्रयाञ्चलिदानपर्यमं कत्वा श्रावरण-पूजां विधाय ध्यादिविसर्ज्ञनानां कमी समा-पयेत । यस्य पुरवर्णं लच्चत्रयज्ञपः ॥४॥ *॥ भवास्यापरहादमा चरस्य स्वयमन्तः। "सत्युद्धयं समुचार्य्य पालय हितयं वदेत । सत्युद्धयं समुचार्थ्य पुनरेव विलोमतः॥ दाद्याचरोऽयं मन्त्रः स्वात् मृत्युच्चयाभिधी-

अं जुंस: पालय पालय अं जुंस:। यस्य ध्यानपूजादिकां सर्वे पूर्ववत् ॥ ५ ॥ ० ॥ अस्य दाविंगत्यचरमन्तः।

"प्रवा द्वदयं पदात् ततो भगवते पदम्। कें उत्तच दिचणामृत्तिं मह्यं मेधामुदीरयेत्। प्रयच्छ ठद्यान्तीऽयं दाविंशत्यच्री मतु:॥" अं नमो भगवते दिचिणामूर्त्तेये मद्यां मेधां पयच्छ खाद्या। यस्य पूजा। प्रातःक्रत्यादि-ग्रवोत्तपौठमन्वन्तं विन्यस्य ऋषादिन्यासं कराङ्गन्यासी च कला ध्यायेत। "वटहचं महोच्छायं पद्मरागफलोक्जनम। गारुलतमयैः पत्रैविचित्रैरुपश्रीभितम् ॥ नवरत्मदाकर्पेर्लम्बमानैरलङ्गतम्। विचिन्ख वटमूलखं चिन्तयेक्षोकनायकम् ॥ स्फटिकरजतवर्णेकीक्तिकीमचमाला-मस्तक्तसविदाज्ञानस्ट्राः कराजेः। द्धतमुरगकचं चन्द्रचडं विनेवं

विध्तविविधभूषं दिचणामूर्त्तिमीडे॥" पवं ध्यात्वा सानसै: सम्पूच्य त्रघ्यं स्वापनादि-ग्रैवोक्तपौठपूजां विधाय पुनर्ध्वात्वावाहनादि-पचपुष्पाचनिदानपर्यन्तं विधायावर गपुनां क्तता ध्रादिविसर्जनामं कर्मा समाप्येत्। यस्य पुरसर्षं लचलपः ॥ ६॥ ॥ त्रयास्य

"प्रग्निसम्बर्त्तकादित्यरानिकी षष्ठबिन्द्रमत्। चिन्तामणिरिति खातं बीजं सर्व्यसमृहिदम॥ र-च म र य-भी कै॥ प्रवच्च सारे। "श्रमनक-य-मर्फ-प्रायस्यान्तवाम-त्रतिहिमरुचिखखँमी गिहती मन्त्रराजः।" त्रस्य पूजा। प्रातः क्रत्यादि ग्रेवोक्तपीठमन्बन्तं विन्यस ऋषादिन्यासं कराङ्ग्यासी च कला

''गीलप्रवालक्चिरं विससत्विनेत्रं पाशाक्णोत्यलकपालकशूलइस्तम्। पर्चा विकासिमानियां प्रविभक्तभूषं बालेन्द्रवडस्कुटं प्रणमासि रूपम॥"

एवं ध्यात्वा मानसेः संपूज्यार्घं संसाय ग्रैवोक्तपीठपूजां विधाय पुनर्ध्यात्वावाइनादि-पञ्चप्रयाञ्जित्तानपर्यान्तं क्षता यावरणपूजां विधाय ध्यादिविसर्ज्ञगान्तं कमी समापयेत्।

चस्य पुरवरणं लचजपः। चयं चवनारी-खर: ॥ ७ ॥ 🕸 ॥

"पार्श्वी विक्रममारुद्स्तारवानाद्यमीरितम्। धान्तो वक्किसमारूट्स्तर्थस्वरममन्वितः॥ बिन्दुमांस्त दितीयः स्यात् टाम्तः सर्गी हतीः

नीलकण्ठाताको मन्त्री विषद्यप्ररः परः॥" प्रमाणान्तरम।

"सोडितोऽम्यासनः सत्यो बिन्द्रमान् प्रय

पुन: । हितीया विक्रबीजस्था दीर्घा यान्तीन्द्रभृषिता। व्तीया साङ्गली सर्गी मन्त्री बीजवयात्मकः। नीलकण्ठात्मको मन्त्रो विषद्यहरः परः ॥" पों नी ठः इति मन्दः। यस्य पूजा। पातः क्रत्यादिश्वेवोक्तपीठन्यासानं क्रता ऋषादि-न्यासं कराष्ट्रन्यासी च विधाय ध्यानं कुर्यात। ''बानार्कायुत्ततेजसं धृतजटाजूटेन्दुखण्डोक्वलं नागेन्द्रेः सतशेखरं जपवटी शुलं कपालं

खद्दाङ्गं विभृतं विनेवविश्वसत्तव्याननं सुन्दरं व्याव्रत्वकपरिधानमञ्जनिलयं श्रोनोलकण्ठं

एवं ध्वात्वा भानमे: संपूज्य ं षर्घ्यं खापनादि-ग्रैवीत्रपीठपूजां विधाय पुनर्ध्याता भावाइ-नादिपञ्च पुष्पाञ्चलिदानपर्यम् कता भावर्ष-पूजां विधाय धपादिविसर्जनानां कमी समा-पयेत्। परा पुरस्राणं विलचनपः। परा नीलकष्ठः ॥८॥ श्राष्ट्राचरमञ्जी यया-"तारी ह्वीलकखाय मन्त्रबाष्टाचरः परम्। अं नमी नीलकारहाय। प्रस्य पूजादिकां सर्वो पूर्ववत् ॥ ८॥ ॥ प्रस्य पश्चाचरमन्त्रः (षड्-चरमन्त्रस यथा,---

"दूदयं वपरं साचिन सालो (ननानितो

पञ्चाचरी मनः प्रीक्तस्ताराखीऽयं पड्चरः ॥" नमः शिवाय । ॐ नमः शिवाय । प्रस्य पूजा । प्रात:क्रादिगैवोक्तपीठमन्दन्तं न्यासं विधाय ऋषादिन्यासं कुर्यात्। ततो मूर्त्तन्यासः। ततः कराङ्ग्यासौ । ततो गोलकन्यासः । ततो व्यापकन्यासं प्राणायामच कत्वा ध्यायेत्। "ध्यायेत्रित्यं महेत्रं रजतगिरिनिभं चाइचन्द्रा-

वतंसं

रताकलोळवलाङ्गं परश्चगवराभौतिहस्त ग्रस्यम्। पद्मासीनं समन्तात् स्तुतसमरगरेव्योघकत्ति

विखादां विश्ववीनं निखिलभयहरं पश्चवक्रां

विनेतम ॥" एवं ध्यात्वा मानसे: सम्प्रच्यार्ध्य खापनं कत्वा शैवोत्तपीठपूर्जा विधाय पुनर्ध्वात्वावादनादिः पश्चप्रवाष्ट्रासिदानपर्यामं विधायावरणपृजा कला ध्पादिविधक्नामां कम् समाप्येत्।